

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. spalio 5 d.*

Byloje C-232/05

dėl 2005 m. gegužės 26 d. pagal EB 88 straipsnio 2 dalį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo,

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama C. Giolito, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Prancūzijos Respubliką, atstovaujamą G. de Bergues ir S. Ramet, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovė,

* Proceso kalba: prancūzų.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann (pranešėjas), teisėjai K. Schiemann, N. Colneric, K. Lenaerts ir E. Juhász,

generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2006 m. gegužės 18 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo pripažinti, kad per nustatytą terminą neįvykdžiusi 2000 m. liepos 12 d. Komisijos sprendimo 2002/14/EB dėl Prancūzijos valstybės pagalbos *Scott Paper SA/Kimberly-Clark* (OL L 12, 2002, p. 1) Prancūzijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 249 straipsnio ketvirtą pastraipą bei šio sprendimo 2 ir 3 straipsnius.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

- 2 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties 88 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1), 14 straipsnio 3 dalyje nustatytos valstybės pagalbos, kuri pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka, išieškojimo taisyklės:

„Nepažeidžiant nė vieno Europos Bendrijų Teisingumo Teismo nurodymo pagal Sutarties 185 straipsnį (dabar – EB 242 straipsnis), pagalba išieškoma nedelsiant ir pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę nustatytas procedūras, jeigu jos leidžia nedelsiant ir veiksmingai įvykdyti Komisijos sprendimą. Šiuo tikslu, kai bylą svarsto nacionaliniai teismai, suinteresuotosios valstybės narės, nepažeisdamos Bendrijos teisės, imasi visų priemonių, kurios numatytos jų atitinkamuose teisiniuose aktuose, įskaitant laikinąsias priemones.“

Nacionalinės teisės aktai

- 3 Administracinio kodekso (*Code de justice administrative*) 14 straipsnyje nustatyta:

„Išskyrus specialiuosiuose teisės aktuose nustatytas nuostatas, ieškinys neturi sustabdomojo poveikio, jeigu teismas nenurodo kitaip.“

- 4 1992 m. gruodžio 29 d. Dekreto Nr. 92-1369, iš dalies keičiančio 1962 m. gruodžio 29 d. Dekretą Nr. 62-1587 dėl bendrojo reglamento, susijusio su valstybės apskaita ir nustatančio nuostatas, kurios taikomos išieškant šio dekreto 80 straipsnyje nurodytus valstybės kreditus (1992 m. gruodžio 30 d. JORE, p. 17954), 6 straipsnyje kaip specialioje įstatyminėje nuostatoje, kiek tai susiję su valstybės arba nacionalinių viešųjų institucijų išrašytais mokėjimo reikalavimais, nustatyta, kad:

„Dėl nurodyto 1962 m. gruodžio 29 d. dekreto 85 straipsnyje nurodytų mokėjimo reikalavimų skolininkai gali pareikšti ieškinį dėl jų vykdymo (*opposition à l'exécution*), kai ginčijamas kredito buvimas, jo dydis arba teisė jo reikalauti, arba ieškinį dėl išieškojimo (*opposition à poursuites*), kai ginčijamas akto formos teisėtumas.

Kiti mokėjimo reikalavimai gali būti ieškinio dėl išieškojimo dalykas.

Šių ieškinių pareiškimas sustabdo išieškojimą.“

- 5 Be to, kalbant apie mokėjimo reikalavimus, kuriuos išrašė vietos savivaldos organai ir vietos valstybės institucijos, Bendrojo vietos savivaldos kodekso (code général des collectivités territoriales) L1617-5 1 straipsnio antroje pastraipoje, kuri buvo įterpta 1996 m. balandžio 12 d. Įstatymu Nr. 96-314 (1996 m. balandžio 13 d. JORE, p. 5707), nustatyta, kad „ieškinio padavimas teismui, ginčijant vietos savivaldos organo arba vietos valstybės institucijos nustatyto ir pareikšto mokestinio reikalavimo pagrįstumą, sustabdo mokėjimo reikalavimo vykdymą“.

Ikiteisminė procedūra

Sprendimo 2002/14 aplinkybės

- 6 1969 m. Amerikos teisės įmonė *Scott Paper Company* įsigijo Prancūzijos teisės įmonę *Bouton Brochard* bei įsteigė atskirą įmonę *Bouton Brochard Scott SA* (toliau – *Bouton Brochard Scott*), kuri perėmė *Bouton Brochard* veiklą.

- 7 1986 m. *Bouton Brochard Scott* nusprendė Prancūzijoje įsteigti gamyklą ir tam pasirinko žemės sklypą Loiret departamente, Orleano La Saussaye pramoniniame rajone.

- 8 1987 m. rugpjūčio 31 d. Orleano miestas ir šis departamentas *Bouton Brochard Scott* suteikė tam tikras privilegijas. Pirma, šie administraciniai vienetai jai lengvatinėmis sąlygomis pardavė 48 hektarų sklypą šiame pramoniniame rajone. Antra, jie įsipareigojo apskaičiuoti asenizacijos mokesť pagal lengvatinį tarifą.

- 9 1987 m. lapkričio mėnesį *Bouton Brochard Scott* pavadinimas buvo pakeistas į *Scott SA*. (toliau – *Scott*).

- 10 1996 m. sausio mėnesį *Scott* akcijas įsigijo *Kimberly-Clark Corporation* (toliau – *Kimberly-Clark*).
- 11 1998 m. sausio mėnesį *Kimberly-Clark Corporation* paskelbė uždaranti nagrinėjamą gamyklą, kurios aktyvus, tai yra žemės sklypą ir popieriaus fabriką, 1998 m. birželio mėnesį įsigijo *Procter & Gamble*.
- 12 2000 m. liepos 12 d. Komisija priėmė sprendimą 2002/14, kurio 1 straipsnyje nuspręsta, jog Prancūzijos Respublikos valstybės pagalba *Scott*, kurią ji suteikė nustatydamą lengvatinę žemės sklypo kainą (aktuali vertė 12,3 mln. eurų) ir lengvatinį asenizacijos mokesčio tarifą (Prancūzijos institucijos turi nustatyti šio mokesčio dydį) (toliau – nagrinėjama pagalba), yra nesuderinama su bendrąja rinka.
- 13 Sprendimo 2002/14 2 straipsnyje nustatyta:

„1. Prancūzija imasi visų būtinų priemonių išieškodama iš gavėjo 1 straipsnyje nurodytą pagalbą (nagrinėjamą pagalbą), kuri jai buvo neteisėtai suteikta.

2. Valstybės pagalba išieškoma nedelsiant ir pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę nustatytas procedūras, jeigu jos leidžia nedelsiant ir veiksmingai įvykdyti šį sprendimą. <...>“

14 Šio sprendimo 3 straipsnyje nustatyta:

„Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą Prancūzija informuoja Komisiją apie priemones, kurių ji ėmėsi siekdama jį įgyvendinti.“

15 2000 m. liepos 31 d. Prancūzijos Respublikai buvo pranešta apie Sprendimą 2002/14.

16 2000 m. lapkričio 30 d. ir gruodžio 4 d. *Scott* ir Loiret departamentas atskirai Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismui padavė ieškininius pareiškimus dėl šio sprendimo panaikinimo. Šalys neprasė atidėti šio sprendimo vykdymo pagal EB 242 straipsnį.

Prancūzijos Respublikos veiksmai, priėmus sprendimą 2002/14, susiję su valstybės pagalba nustačius lengvatinę žemės sklypo kainą

17 Dėl valstybės pagalbos, suteiktos nustatant lengvatinę žemės sklypo kainą, 2000 m. gruodžio 15 d. Loiret generalinė taryba (*le conseil général du Loiret*) išrašė mokėjimo reikalavimą už 5 054 721 eurą. 2001 m. sausio 2 d. Orleano miestas išrašė mokėjimo reikalavimą už 8 002 231 eurą.

18 Tačiau, kadangi apskaičiuojant šios pagalbos dydį buvo padaryta faktinė klaida, Komisija padarė pataisą ir 2001 m. kovo mėnesį pranešė Prancūzijos Respublikai apie atitaisymą.

- 19 Todėl 2000 m. gruodžio 15 d. ir 2001 m. sausio 2 d. mokėjimo reikalavimai 2001 m. kovo 23 d. buvo panaikinti.
- 20 Po to, 2001 m. spalio 5 d., Loiret generalinė taryba išrašė naują mokėjimo reikalavimą už 4 691 370 eurus. 2001 m. spalio 18 d. Orleano miestas taip pat išrašė naują mokėjimo reikalavimą už 7 621 937 eurus.
- 21 Dėl šių mokėjimo reikalavimų 2001 m. spalio 29 d. ir lapkričio 27 d. *Kimberly-Clark* padavė ieškinį Orleano administraciniam teismui (*Tribunal administratif d'Orléans*).
- 22 Kadangi šie ieškiniai pagal Prancūzijos teisę turėjo automatinį sustabdomąjį poveikį, nurodytos sumos nebuvo išieškotos.

Prancūzijos Respublikos veiksmai priėmus sprendimą 2002/14, kiek tai susiję su valstybės pagalba, suteikta nustatant asenizacijos mokesčio lengvatinį tarifą

- 23 Dėl valstybės pagalbos, suteiktos nustatant asenizacijos mokesčio lengvatinį tarifą, 2001 m. sausio ir rugpjūčio mėnesiais Orleano miestas išrašė šešis mokėjimo reikalavimus iš viso už 1 046 903 eurus.

- 24 Vieną iš šių mokėjimo reikalavimų už 165 887 eurus, apmokėjo įmonė *Procter & Gamble*, dabartinė gamyklos Orleano savininkė.
- 25 Kiti penki mokėjimo reikalavimai buvo pakeisti trimis 2001 m. gruodžio 5 d. mokėjimo reikalavimais iš viso 881 015 eurų sumai.
- 26 Dėl pastarųjų mokėjimo reikalavimų 2002 m. kovo 8 d. *Kimberly-Clark* padavė ieškinius Orleano administraciniam teisme (*Tribunal administratif d'Orléans*).
- 27 Atsižvelgiant į automatinį sustabdomąjį tokių ieškinių poveikį, šie mokėjimo reikalavimai nebuvo apmokėti.

Procesas Orleano administraciniame teisme

- 28 2003 m. liepos 2 d. rašte Prancūzijos Respublika nurodė, kad Orleano administracinis teismas atidėjo bylos nagrinėjimą, kol bus priimtas Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimas dėl Sprendimo 2002/14 galiojimo. Tačiau savo atsiliepime į ieškinį ši vyriausybė sutiko, kad šis tvirtinimas buvo neteisingas.

Diskusijos prieš pateikiant šį ieškinį

- 29 2001 m. gegužės 8 d., liepos 31 d., spalio 8 d., 2002 m. kovo 13 d., rugpjūčio 26 d., gruodžio 23 d., 2003 m. vasario 13 d., gegužės 16 d., lapkričio 21 d. ir 2004 m. sausio 27 d., kovo 9 d. ir balandžio 29 d. raštais Komisija prašė Prancūzijos institucijų informuoti apie pažangą, padarytą išieškant mokėtinas sumas, ir pateikti tam tikrus dokumentus ir informaciją dėl Orleano administraciniame teisme vykstančio proceso. Šiuose raštuose Komisija atkreipė dėmesį į tai, jog svarbu sprendimą įvykdyti nedelsiant, veiksmingai, ir į savo galimybę tiesiogiai kreiptis į Teisingumo Teismą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį. Paskutiniame 2004 m. balandžio 29 d. rašte ji Prancūzijos Respublikai skyrė paskutinį papildomą 20 dienų terminą.
- 30 Kadangi Prancūzijos Respublikos 2001 m. lapkričio 13 d., 2002 m. lapkričio 27 d., 2003 m. kovo 25 d. ir liepos 2 d. raštuose pateikti atsakymai Komisijos netenkino, ji nusprendė pareikšti šį ieškinį.

Dėl ieškinio

- 31 Grįsdama savo ieškinį Komisija remiasi vieninteliu kaltinimu, susijusiu su EB 249 straipsnio ketvirtos pastraipos ir Sprendimo 2002/14 2 ir 3 straipsnių pažeidimu, nes Prancūzijos Respublika neįvykdė šio sprendimo per nustatytą terminą.

Dėl atitinkamos datos vertinant pažeidimą

- 32 Iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad taikant 88 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą atskaitos data yra ta, kuri numatyta sprendime, kurio neįvykdymas

ginčijamas, arba data, kurią vėliau nustatė Komisija (šiuo klausimu žr. 2001 m. liepos 3 d. Sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, C-378/98, Rink. p. I-107, 26 punktą; 2002 m. liepos 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, C-499/99, Rink. p. I-6031, 28 punktą ir 2006 m. birželio 1 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-207/05, nepaskelbta Rinkinyje – Rink. 2006, p. I-70*, 31 punktą).

- 33 Šiuo atveju Sprendimo 2002/14 2 ir 3 straipsniuose nustatytas dviejų mėnesių terminas nuo pranešimo apie jį datos, kad Prancūzijos Respublika imtųsi visų būtinų priemonių išieškant nagrinėjamą pagalbą ir informuotų apie tai Komisiją. Po ilgų šalių diskusijų 2004 m. balandžio 29 d. Komisija nustatė paskutinį terminą, kuris pasibaigė 20 dienų po šios datos.
- 34 Šiomis aplinkybėmis Sprendimo 2002/14 3 straipsnyje nustatytas terminas turi būti laikomas pakeistu 2004 m. balandžio 29 d. rašte nustatytu terminu (nurodyto sprendimo *Komisija prieš Italiją* 35 punktas). Taigi šis terminas yra perkeltas į 2004 m. gegužės 19 dieną.

Dėl kaltinimo

Šalių argumentai

- 35 Komisija teigia, kad, praėjus penkeriems metams po Sprendimo 2002/14 priėmimo, remiantis Prancūzijos institucijų priimtomis priemonėmis nagrinėjama pagalba nebuvo išieškota. Vadinasi, šis sprendimas nebuvo tinkamai įvykdytas.

- 36 Komisija pripažįsta, kad Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio 3 dalis leidžia taikyti nacionalinėje teisėje nustatytas procedūras, tačiau pabrėžia, kad tai taikoma tik toms procedūroms, kurios leidžia „nedelsiant ir veiksmingai“ įvykdyti Komisijos sprendimą. Taigi, jos manymu, nacionalinė procedūra, kuri numato ieškinio, susijusio su išieškant valstybės pagalbą išrašytais mokėjimo reikalavimais, automatinį sustabdomąjį poveikį, šių kriterijų neatitinka.
- 37 Prancūzijos Respublika atsikerta, kad Prancūzijos institucijos, siekdamos įvykdyti Sprendimą 2002/14, ėmėsi visų būtinų priemonių.
- 38 Pagal nacionalinės teisės procedūras šios institucijos išsiuntė pagalbos gavėjui keletą mokėjimo reikalavimų, kurie pasibaigus procesui kompetentingame nacionaliniame teisme, tampa vykdytini.
- 39 Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio 3 dalyje iš tikrųjų aiškiai numatyta galimybė naudotis nacionalinėmis procedūromis, jei jos leidžia įvykdyti Komisijos sprendimą nedelsiant ir veiksmingai. Taigi šioje byloje taikytos nacionalinės procedūrinės taisyklės, įskaitant ir tą, kuri numato dėl mokėjimo reikalavimų pareikštų ieškinių sustabdomąjį poveikį, nekliaudo tokiam sprendimo vykdymui.
- 40 Prancūzijos Respublika pabrėžia, kad, jos manymu, Komisijos sprendimo „neatidėliotinas ir veiksmingas įvykdymas“ nereiškia, kad pagalba turi būti sugrąžinama nedelsiant. Priešingai, toks vykdymas reiškia, kad valstybė narė nedelsdama pradeda nacionalinę procedūrą, kurios išdava – suteiktos valstybės pagalbos išieškojimas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 41 Pagal EB 249 straipsnio ketvirtą dalį sprendimas yra privalomas visas tiems, kam jis skirtas.
- 42 Iš teismų praktikos matyti, kad valstybė narė, kuriai skirtas sprendimas išieškoti neteisėtai suteiktą valstybės pagalbą, pagal EB 249 straipsnį įpareigojama imtis visų tinkamų priemonių užtikrinant šio sprendimo įgyvendinimą (žr. 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-209/00, Rink. p. I-11695, 31 punktą ir 2003 m. birželio 26 d. Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, C-404/00, Rink. p. I-6695, 21 punktą). Privalomos sumokėti sumos turi būti išieškotos veiksmingai (žr. 2005 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, C-415/03, Rink. p. I-3875, 44 punktą ir nurodyto sprendimo *Komisija prieš Italiją* 36 ir 37 punktus).
- 43 Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio 3 dalyje nurodoma, kad pagalba, kuri pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka, turi būti išieškoma „nedelsiant“.
- 44 Šiuo atveju Sprendimas 2002/14 įpareigoja Prancūzijos Respubliką imtis visų būtinų priemonių išieškant iš pagalbos gavėjo neteisėtai suteiktą nagrinėjamą pagalbą. Šiuo tikslu Komisija jai skyrė dviejų mėnesių terminą. Taigi šis terminas, pakeistas kitu – nurodytu 2004 m. balandžio 29 d. rašte, buvo perkeltas į 2004 m. gegužės 19 dieną.
- 45 Konstatuotina, kad pasibaigus šiam paskutiniam terminui, t. y. praėjus maždaug ketveriems metams po Sprendimo 2002/14 priėmimo, Prancūzijos institucijų veiksmais nebuvo veiksmingai išieškota nagrinėjama pagalba, išskyrus 165 887 EUR iš 13 350 000 EUR privalomos išieškoti sumos.

- 46 Iš tikrųjų, kaip su tuo sutinka ir Prancūzijos Respublika, atsižvelgiant į dėl mokėjimo reikalavimų pareiktų ieškinių automatinį sustabdomąjį poveikį, jie negali sukelti jokio konkretaus poveikio išieškant pagalbą, kol bus priimtas kompetentingo nacionalinio teismo sprendimas.
- 47 Taigi šiuo laikotarpiu pagalbos gavėjas gali išsaugoti lėšas, kurios pripažintos nesuderinamomis su bendrąja rinka, ir pasinaudoti dėl to įgytu neteisėtu konkurenciniu pranašumu.
- 48 Tačiau Prancūzijos Respublika teigia, kad vėluojama buvo dėl Prancūzijos teisėje numatytų procedūrų, kurias aiškiai leidžiama taikyti pagal Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio 3 dalį, taikymo.
- 49 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio 3 dalį nacionalinės procedūros gali būti taikomos tik tada, jeigu jos leidžia nedelsiant ir veiksmingai įvykdyti Komisijos sprendimą; ši sąlyga atspindi anksčiau nurodytoje teismų praktikoje įtvirtintą veiksmingumo principą (žr. 1989 m. vasario 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, 94/87, Rink. p. I-175, 12 punktą; 1997 m. kovo 20 d. Sprendimo *Alcan Deutschland*, C-24/95, Rink. p. I-1591, 24 punktą ir nurodyto 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, 32–34 punktus).
- 50 Šio reglamento tryliktoje konstatuojamoje dalyje nurodyta, kad, suteikus su bendrąja rinka nesuderinama pripažintą neteisėtą pagalbą, turi būti atkurta veiksminga konkurencija ir kad dėl to svarbu, jog pagalba būtų išieškota nedelsiant. Nacionalinių

procedūrų taikymas neturi trukdyti atstatyti veiksmingą konkurenciją kliudant nedelsiant ir veiksmingai įvykdyti Komisijos sprendimą. Siekdamos šio tikslo, valstybės narės turi imtis visų būtinų priemonių, kad užtikrintų Komisijos sprendimo veiksmingumą.

- 51 Prancūzijos teisėje nustatyta ir šioje byloje taikoma procedūra, pagal kurią ieškiniai, pareikšti dėl mokėjimo reikalavimų, kurie buvo išrašyti išieškant suteiktą pagalbą, turi sustabdomąjį poveikį, negali būti laikoma leidžiančia „nedelsiant ir veiksmingai“ įvykdyti Sprendimą 2002/14. Priešingai, leisdama atsirasti tokiam sustabdomajam poveikiui, ji gali gerokai prailginti pagalbos išieškojimo terminą.
- 52 Nesilaikydama Bendrijos taisyklėmis siekiamų tikslų valstybės pagalbos srityje, ši nacionalinė procedūra sukliudė nedelsiant atstatyti ankstesnę padėtį ir prailgino neteisėto konkurencinio pranašumo, įgyto gavus nagrinėjamą pagalbą, išlikimo laikotarpį.
- 53 Darytina išvada, kad šiuo atveju nacionalinėje teisėje numatyta procedūra netenkina Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio 3 dalyje nustatytų sąlygų. Taigi Prancūzijos norma, kurioje numatomas dėl mokėjimo reikalavimų pareikšto ieškinio sustabdomasis poveikis, neturėjo būti taikoma.
- 54 Šiomis aplinkybėmis nebūtina nagrinėti, ar konkrečiais atvejais nacionalinis teismas gali sustabdyti mokėjimo reikalavimų vykdymą, kai pareiškiami ieškiniai, kuriuose nėra prieš Komisijos sprendimą nukreiptų kaltinimų.

- 55 Šiomis aplinkybėmis taip pat pažymėtina, kad nacionaliniams teismams paduoto ieškinio sustabdomasis poveikis nėra būtinas užtikrinant suinteresuotiems asmenims veiksmingą teisminę apsaugą pagal Bendrijos teisę.
- 56 Iš tikrųjų tokią apsaugą visiškai užtikrina EB sutartyje nustatytos priemonės – šiuo atveju visų pirma ieškinyje dėl panaikinimo pagal EB 230 straipsnį.
- 57 Pažymėtina, kadangi Europos Bendrija yra teisinė bendrija, kurioje kontroliuojama jos institucijų teisės aktų atitiktis Sutarčiais ir bendriesiems teisės principams, Sutartyje yra nustatyta visapusiška teisių gynimo priemonių ir procedūrų sistema, skirta užtikrinti institucijos aktų teisėtumo priežiūrą, kurios vykdymas patikėtas Bendrijos teismui (žr. 2002 m. liepos 25 d. Sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, C-50/00 P, Rink. p. I-6677, 38 ir 40 punktus).
- 58 Iš teismų praktikos matyti, kad su bendrąja rinka nesuderinama pripažintos pagalbos gavėjas turi teisę paduoti ieškinį dėl panaikinimo pagal EB 230 straipsnio antrą pastraipą, net jei sprendimas skirtas valstybei narei (žr. 1980 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Philip Morris prieš Komisiją*, 730/79, Rink. p. 2671 ir 1994 m. kovo 9 d. Sprendimo *TWD Textilwerke Deggendorf*, C-188/92, Rink. p. I-833, 14 punktą).
- 59 Tačiau su bendrąja rinka nesuderinama pripažintos pagalbos gavėjas, kuris galėjo ginčyti Komisijos sprendimą, negali jos ginčyti nacionaliniuose teismuose,

pareikšdamas ieškinį dėl šio sprendimo įgyvendinimo priemonių, kurių ėmėsi nacionalinės valdžios institucijos. Jei tokiomis aplinkybėmis suinteresuotasis asmuo galėtų nacionaliniame teisme Bendrijos sprendimo vykdymą ginčyti remdamasis šio sprendimo neteisėtumu, tai reikštų, jog jam yra suteikiama galimybė nepaisyti fakto, jog sprendimas, pasibaigus terminui pareikšti ieškinį pagal EB 230 straipsnio penktąją pastraipą, jam tapo galutiniu (žr. nurodyto Sprendimo *TWD Textilwerke Deggendorf* 17 ir 18 punktus bei 2001 m. vasario 15 d. Sprendimo *Nachi Europe*, C-239/99, Rink. p. I-1197, 37 punktą).

- 60 Darytina išvada, kad nacionaliniame teisme negalima ginčyti Komisijos sprendimo dėl privalomų sumokėti sumų išieškojimo. Šio klausimo nagrinėjimas paliekamas Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismui, kuris jį nagrinėja pareiškus jame ieškinį dėl panaikinimo. Iš EB 242 straipsnio matyti, kad nesant priešingo Pirmosios instancijos teismo sprendimo, toks ieškinyš neturi sustabdomojo poveikio.
- 61 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad per nustatytą terminą nesiimdama visų būtinų priemonių išieškoti iš pagalbos gavėjo Sprendime 2002/14 nagrinėtą valstybės pagalbą, Prancūzijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 249 straipsnio ketvirtą pastraipą ir šio sprendimo 2 ir 3 punktus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 62 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Prancūzijos Respublika pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Per nustatytą terminą nesiimdama visų būtinų priemonių išieškoti iš pagalbos gavėjo 2000 m. liepos 12 d. Komisijos sprendime 2002/14/EB dėl Prancūzijos valstybės pagalbos *Scott Paper SA/Kimberly-Clark* nagrinėtą valstybės pagalbą, Prancūzijos Respublika neįvykdė įpareigojimų pagal EB 249 straipsnio ketvirtą pastraipą ir šio sprendimo 2 ir 3 punktus.**
- 2. Priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai